

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M.S. K.**
státní příslušnost Turecko
naposledy pobýtem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739
51 Vyšní Lhoty 234
zastoupen Mgr. Umarem Switatem, advokátem sídlem 148 00 Praha
4, Dědinova 2011/19

proti
žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlím 130 51 Praha 3, Olšanská 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2022 č. j. CPR-37805-5/ČJ-2022-930311-T221, ve věci zajištění

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný nevyhověl jeho žádosti o propuštění ze zařízení podle § 129a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., a rozhodl, že se cizinec nepropouští.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

2. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť splnil podmínky pro uložení zvláštního opatření za účelem vycestování uvedené v § 129a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. Žalovanému vytkl, že se nevypořádal se všemi jeho argumenty. Konstatoval, že žalovaný odůvodnil napadené rozhodnutí tím, že přicestoval na území, aniž by disponoval oprávněním k pobytu, 19. 9. 2022 s ním bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění a že z protokolu o jeho výsledku vyplývá, že do svého domovského státu nehodlá dobrovolně vycestovat. Dle žalobce žalovaný spekulativně dospěl k závěru, že uložení zvláštního opatření by bylo neúčelné. I když při zadržení vyjádřil svůj záměr pokračovat v cestě do jiné země EU, je třeba zohlednit jeho současnou situaci, která se změnila. Svůj postoj přehodnotil a nemá v úmyslu vstoupit na území jiného členského státu. Je v jeho zájmu, co nejdříve vycestovat do země původu, neboť je mu znemožněno po dobu pobytu v zařízení pro zajištění cizinců pracovat a živit rodinu žijící v Turecku. Žalovaný dospěl k závěru, že by mírnější donucovací opatření nebyla účinná a jejich uložení by bylo nedostačující. S tímto závěrem žalovaného nesouhlasí. Má dostatek finančních prostředků k uspokojení základních potřeb, prostředků na zajištění pobytu na území, prostředků k vycestování a obstarání náhradního cestovního dokladu za účelem vycestování. Finančně je zajištěn prostřednictvím svých přátel, kteří žijí na území Evropské unie. V případě propuštění ze zařízení ihned sdělí svou novou adresu. Je schopen pravidelně se osobně dostavovat ve stanovené lhůtě k policejnímu orgánu. Je schopen prokázat dostatek finančních prostředků postačujících na jeho obživu do doby vycestování i na úhradu nákladů spojených s vycestováním. Je rovněž schopen složit přiměřenou finanční záruku ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním. S ohledem na uvedené okolnosti měl žalovaný přistoupit k uložení mírnějšího opatření. Připustil, že se sice dopustil protiprávního jednání, ale domnívá se, že tento pouhý fakt není důvodem pro nevyhovění jeho žádosti. Závěr žalovaného, že mírnější donucovací opatření by nebyla účinná, považuje za spekulaci žalovaného, neboť nebyl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný se nezabýval dostatečně jeho finančními poměry, když vycházel pouze ze zjištění, jakou finanční částku měl u sebe při zadržení. Žalobce dále bez bližšího odůvodnění namítal, že napadené rozhodnutí je nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života, je omezena svoboda jeho pohybu a je mu znemožněno vést rodinný život.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a vyslovil názor, že důvody, které jej vedly k zamítnutí žádosti žalobce o propuštění ze zařízení, jsou jasné a přesvědčivé. Současně poznamenal, že žalobce již byl propuštěn ze zařízení pro zajištění cizinců a v rámci realizace správního vyhoštění byl dne 7. 12. 2022 úspěšně letecky dopraven do Turecka.
4. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 172 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, bez jednání, neboť žalobce ve lhůtě do 5 dnů od podání žaloby nenavrhl konání ústního jednání. K tomu soud poznamenává, že za řádnou žalobu je nutno považovat až podání doručené správnímu orgánu dne 13. 12. 2022, neboť podání žalobce s datem 7. 12. 2022 na č. 1. 1 neobsahuje žádný žalobní bod. V řádné žalobě doručené správnímu orgánu 13. 12. 2022, tedy v zákonné lhůtě žalobce ve lhůtě do 5 dnů od jejího podání nenavrhl konání ústního jednání. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 19. 9. 2022 bylo s žalobcem zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění ve smyslu § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a ust. § 119 odst.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb., a následně mu bylo vydáno rozhodnutí č. j. KRPT-224170-32/ČJ-2022-070022 ze dne 19. 9. 2022, jímž mu bylo podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o pobytu cizinců na území České republiky, uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 1 roku. Z protokolu o výsledku žalobce jako účastníka řízení plyne, že při kontrole policejnímu orgánu nepředložil žádný cestovní doklad nebo jiný doklad, který by ho opravňoval k pobytu a vstupu na území České republiky. Cestovní doklad ztratil po cestě. Je si plně vědom skutečnosti, že pro pobyt na území České republiky potřebuje platné vízum a cestovní doklad. Je si vědom rovněž svého protiprávního jednání v souvislosti s neoprávněným pobytem na území České republiky. Dále uvedl, že se rozhodl jít do Belgie, kde má kamarády. Z Istanbulu letěl do Bosny a Hercegoviny, poté autobusem do Srbska, kde je čekal převaděč. Jeho cílovou destinací je Belgie. V České republice nemá žádné příbuzné. Na území České republiky ani Evropské unie nemá žádné rodinné či obdobné vazby. O mezinárodní ochranu zde nežádá a žádat nebude. Příbuzní žijí v Turecku. V České republice nemá žádné ekonomické, kulturní a společenské vazby. Je zdravý. Není mu známa žádná překážka nebo důvod, který by mu znemožňoval vycestování z území české republiky. Do domovského státu se nechce vrátit z obavy o svůj život. Na území České republiky nemá žádnou adresu. Na dotaz, zda má dostatek finančních prostředků k vycestování z území České republiky, odpověděl, že disponuje částkou 750 Euro.

6. Ze správního spisu se dále podává, že rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Frýdek – Místek ze dne 19. 9. 2022 bylo rozhodnuto o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění byla uvedeným rozhodnutím č. j. KRPT-22417-23/ČJ-2022-070022-SV stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. Rozhodnutí nabylo právní moci 19. 9. 2022.
7. Ze správního spisu dále plyne, že dne 16. 11. 2022 byla žalovanému doručena žádost žalobce o propuštění ze zařízení dle § 129a zákona č. 326/1999 Sb. Žalobce v žádosti uvedl, že zajištění je nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života s ohledem na jeho rodinné poměry na území Turecka. Má za to, že důvody, pro které byl zajištěn, netrvají, neboť jeho dosažitelnost v České republice včetně spolupráce se správními orgány lze zajistit jinak. Je schopen si náhradní cestovní doklad vyřídit sám, obstarat si finanční prostředky a není pravdou, že nemá finanční prostředky. Žádá, aby správní orgán zohlednil jeho solventnost. Pokud bude ze zadržení propuštěn, oznámí ihned policii adresu místa pobytu, složí peněžní prostředky ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním, bude se hlásit osobně na policii v době stanovené, obstará si náhradní cestovní doklad a bude plnit stanovené povinnosti a uložené opatření, které povede k úspěšné realizaci vyhoštění. Zajištění je nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života. Je držen v podmínkách srovnatelných s vězením. Citově i materiálně strádá. Je si vědom svých povinností plynoucích z rozhodnutí o správním vyhoštění a má za to, že mírnější donucovací opatření, resp. uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b zákona o pobytu cizinců, by bylo účinné. Jeho chování neodůvodňuje setrvání v zajištění. V jeho případě neexistuje důvod se domnívat, že by výkon správního vyhoštění mařil. Poznamenal, že se dopustil přestupkového jednání,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

nikoli trestné činnosti a nic nenasvědčuje tomu, že by se trestné činnosti mohl dopustit. Správní orgán od jeho zadržení ignoroval citelné dotčení jeho práv. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 29. 11. 2022 č. j. CPR-37805-5/ČJ-2022-930311-T221 uvedené žádosti o propuštění ze zařízení podle § 129a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., nevyhověl a žalobce nepropustil.

8. Podle ust. § 129a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, cizinec je oprávněn podat policii žádost o propuštění ze zařízení, ve které je povinen uvést veškeré rozhodné skutečnosti, kterých se dovolává a označit důkazy. Policie cizince nevyzývá k odstranění vad žádosti. Policie zkoumá, zda trvají důvody, pro které byl cizinec zajištěn, popř. pro které byla doba zajištění prodloužena, nebo zda jsou splněny podmínky pro uložení zvláštního opatření za účelem vycestování. O žádosti policie rozhodne bez zbytečného odkladu.
9. Soud nesouhlasí s žalobními námitkami žalobce, že splnil podmínky pro uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, ani s jeho námitkami, že se žalovaný řádně nevypořádal se všemi jeho argumenty. Soud sdílí názor žalovaného, že v případě žalobce nelze využít uložení zvláštního opatření dle ust. § 123b odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., tj. povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly. Shodně s žalovaným i soud dospěl k závěru, že za situace, kdy z výsledku žalobce a z výsledku kontroly záznamu v dostupných informačních systémech bylo zjištěno, že žalobce v České republice nemá žádné známé ani příbuzné, v České republice nikdy nebyl a jeho úmyslem je dostat se do Belgie a prohlásil, že se do Turecka odmítá vrátit, je z uvedeného zřejmé, že žalobce neskýtá žádnou záruku, že bude oznamovat místa pobytů na území a na daných místech se zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly. Tvzení žalobce v žalobě, že i když při zadržení vyjádřil svůj záměr pokračovat v cestě do jiné země EU, tak svůj postoj nyní již přehodnotil a nemá v úmyslu vstoupit na území jiného členského státu, soud považuje s ohledem na předchozí jednání žalobce za ryze účelové. Soud souhlasí i se závěrem žalovaného, že nelze aplikovat ani ust. § 123b odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., tj. uložení zvláštního opatření ve formě složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním, jelikož existenci či možnost opatření dostatečných finančních prostředků žalobce žádným způsobem nedoložil, a ani v žádosti o propuštění, ani v žalobě, neoznačil žádnou konkrétní fyzickou osobu, která by peněžní prostředky za něho složila. Žalobce sice v žádosti o propuštění ze zařízení tvrdil, že si finanční prostředky opatřil a nabízel částku 20 000 Kč a uvedl, že je schopen tyto složit ve formě kauce, ovšem výše částky ke složení kauce, kterou žalobce nabídl je nedostatečná a žádost o složení kauce u věcně příslušného orgánu, který vydal rozhodnutí o zajištění, dosud nepodal, jak správně uvedl žalovaný. Soud sdílí názor žalovaného, že v případě žalobce nelze aplikovat ani ust. § 123b odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. Za situace, kdy bylo zjištěno, že žalobce sám neměl snahu v zákonné lhůtě vyhledat správní orgán za účelem legalizace pobytu na území, nerespektoval zákony České republiky, po jejím území se pohyboval a pobýval neoprávněně, byla by podmínka zvláštního opatření uvedená v § 123b odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., tj. povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policii stanovené, zjevně neúčelná. Neexistuje totiž ze strany žalobce předpoklad, že bude citovanou podmínku opatření dodržovat. Soud rovněž souhlasí s žalovaným, že je vyloučena aplikace zvláštního opatření uvedená v §

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

123b odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., podle něhož policie zvláštní opatření za účelem vycestování neuloží, jde-li o cizince, u něhož je zjevné, že má v úmyslu neoprávněně vstoupit na území jiného smluvního státu. Jak výše uvedeno žalobce jako účastník řízení vypověděl, že v České republice zůstat odmítá a jeho cílovou zemí je Belgie, kde má kamarády.

10. Z výše citovaného ust. § 129a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., vyplývá, že cizinec žádající o propuštění ze zařízení je povinen v žádosti uvést veškeré rozhodné skutečnosti, kterých se dovolává a označit důkazy. Soud souhlasí s žalovaným, že žádné důkazy, které by vylučovaly zajištění, žalobce neoznačil. Soud souhlasí s žalovaným, že žalobce postavil většinu své argumentace na slibech dodržování uložených zvláštních opatření po případném propuštění ze zařízení pro zajištění cizinců, aniž by uvedl konkrétní adresy, kde by se po propuštění zdržoval, aniž by prokázal, že disponuje finančními prostředky, a aniž by vůbec podal žádost o složení kauce u věcně příslušného orgánu. Námitka žalobce, že se žalovaný nezabýval dostatečně jeho finančními poměry, je s ohledem na výše uvedené nedůvodná.
11. Soud nesouhlasí ani s žalobní námitkou žalobce, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal s jeho tvrzením, že zajištění představuje nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života. Touto okolností se žalovaný zabýval na str. 5 napadeného rozhodnutí a soud zcela sdílí jeho názor, že žalobce se do této situace dostal sám tím, že vědomě neoprávněným způsobem vstoupil a pobýval na území České republiky bez cestovního dokladu a musel počítat s odpovídající reakcí. Zajištění cizince je časově omezený institut, který trvá po dobu ověřování totožnosti, vydání náhradního dokladu a realizaci správního vyhoštění. Žalovaný zcela adekvátně poukázal také na to, že žalobce v rámci své účastnické výpovědi sdělil, že po opuštění Turecka byl se svou rodinou v kontaktu s pomocí mobilního telefonu, přičemž tento kontakt a komunikace s rodinou i prostřednictvím internetu a sociálních sítí může žalobce využít i v zařízení pro zajištění cizinců. Žalovaný rovněž zcela přiléhavě poznamenal, že smyslem realizace správního vyhoštění je vytvořit podmínky pro úspěšný návrat žalobce do země původu, tedy do Turecka, kde se jeho rodina v současné době nachází. Jeho argumentace nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života je tedy nepřiléhavá.
12. Krajský soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že žalobou uplatněné námitky nejsou důvodné, stejně tak neshledal vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, proto žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
13. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 22.12.2022

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.